

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ Χρυσόφωνος σάλπιγγα τῆς Ἐκκλησίας

*Ἐνθύμιον εὐλογίας ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία τοῦ Ἁγίου
13 Νοεμβρίου 2013*

Ἱ.Παρεκκλήσιο Ἁγ. Ἰω. Χρυσοστόμου
Ἱ.Ν.Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δ.Ε. Ἁγ.Στεφάνου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἀγαπητοί μας ἑνορίτες καὶ προσκυνητές, ὁ σεβασμὸς τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τὸν Μεγάλο Ἱεράρχη Ἅγιο Ἰωάννη, ἐκφράστηκε καὶ ἐκφράζεται μὲ πολλοὺς τρόπους.

Εἰδικότερα ἡ ἑνορία μας μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ τιμᾷ τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου μὲ τὴν ἀνέγερση Ἱεροῦ Παρεκκλησίου πλησίον τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπ' ὀνόματί του.

Ταυτόχρονα ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς ὑποδεχθήκαμε καὶ ἀποθησαυρίσαμε στὸ Ναὸ μας, τμῆμα τῶν ἱερῶν του λειψάνων, πού μεταφέρθησαν ἀπὸ τὸν ἱερομόναχο Ἀντίπα, Γέροντα τοῦ Ἱ. Κ. Ἀγίας Ἄννης Καρυῶν στὸ Ἅγιον Ὄρος στὶς 20 Ὀκτωβρίου 2013.

Τὸ παρὸν τευχίδιο ἀποτελεῖ ἐνθύμιο καὶ εὐλογία ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία πού τελέσαμε τὸν Νοέμβριο τοῦ 2013 πρὸς τιμὴν του.

Περιέχει κάποιους τμηματικούς λόγους του, δείγματα τῆς ἄνωθεν σοφίας του.

Ἡ εὐχή του ἅς μᾶς συνοδεύει. Ἀμήν.

πρωτ. Χρυσοβαλάντης Θ. Θεοδώρου

δίκαιο, νά εξαφανισθῆ μαζί μέ τήν ἀμαρτωλή καί τό ἀναμάρτητο. Ἐάν οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι δείχνουν εὐσπλαχνία γιά ἐκείνους ποῦ δέν ἔπραξαν κανένα ἀμάρτημα, δέν εἶναι πολύ περισσότερο εὐλόγο νά φυλάζει ὁ Θεός τή ρίζα, ἐπιφυλάσσοντας τήν εὐεργεσία ἀπό τή μετάνοια γιά καρπούς; Θεώρησε λοιπόν σέ παρακαλῶ τήν εὐεργεσία ἀπό τή μετάνοια καί γιά ἐκείνους ποῦ ἀμαρτάνουν· γιατί καί γι'αὐτούς ἰσχύει ὁ ἴδιος λόγος φιλανθρωπίας. Ἄν προλάβαινε ἡ τιμωρία τή διόρθωση, ὁ κόσμος θά χανόταν καί θά καταστραφόταν ἐντελῶς· ἄν ἦταν ταχύς ὁ Θεός γιά τιμωρία δέν θά ἀποκτοῦσε ἡ Ἐκκλησία τόν Παῦλο, δέν θά κέρδιζε αὐτόν τόν τέτοιο καί τόσο μεγάλο ἄνδρα. Γι'αὐτό λοιπόν παράβλεπε τίς βλασφημίες του, γιά νά μᾶς δείξει τόν μετανουῶντα. Ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἔκαμε τόν διώκτη κήρυκα, μετέβαλε τόν λύκο σέ ποιμένα, ἔκαμε τόν τελωνη εὐαγγελιστή· ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐλέησε ὅλους ἐμᾶς, μᾶς μετέβαλε ὅλους, μᾶς μετέστρεψε ὅλους. Ὁ Θεός εἶναι ἀγαθός πρὸς ὅλους, ἰδιαίτερα ὅμως δείχνει τή μακροθυμία του πρὸς ἐκείνους ποῦ ἀμαρτάνουν.

Χριστιανός καί Σταυρός

Χριστιανός σημαίνει μικρός Χριστός κι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἐσταυρωμένος, ἄρα χριστιανός εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ σταυροῦ. Γι'αὐτό εἶναι ἀνάρμοστο καί ξένο στόν χριστιανό νά ἀναζητᾶ τίς εὐκολίες καί τήν ἀνάπαυση. Ὁ Κύριός σου καρφώθηκε στό σταυρό κι ἐσύ ἐπιζητᾶς τήν ἄνεση καί ζῆς μέ πολυτέλεια;

Ἄν ἀγαπᾶς τόν Κύριό σου, πέθανε ὅπως ἔκεινος. Σταύρωνε τόν ἑαυτό σου, ἔστω κι ἄν δέν σέ σταυρώνει κανείς. Καί σταυρός εἶναι ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῆς κακίας καί τῆς ζήλειας σου. Σταυρώνεις τό «ἐγώ» σου, ὅταν ἀρνεῖσαι νά ἱκανοποιήσεις τίς κακές ἐπιθυμίες σου. Κρεμᾶς τόν ἑαυτό σου στό σταυρό, ὅταν ἀφήνεις τόν Θεό νά κατευθύνει τή ζωή σου χωρίς τίς δικές σου λογικές παρεμβάσεις. Πεθαίνεις σάν τόν Κύριό σου, ὅταν ὑποτάσσεσαι στό θέλημα του χωρίς τά ἀτέλειωτα «γιατί».

Ὁ Κύριος ζήτησε καί ζητᾶ νά τόν ἀκολουθήσουν ὅσοι εἶναι ἀποφασισμένοι νά σηκώσουν τό σταυρό τους, ὅσοι εἶναι ἔτοιμοι νά

πεθάνουν, νά ἀρνηθοῦν τίς ἀπολαύσεις καί τήν τρυφή. Διότι ὅποιος ἀγαπᾷ τήν ἀσφάλεια καί τίς ἡδονές τῆς παρούσης ζωῆς εἶναι ἐχθρός τοῦ σταυροῦ, αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ πού ὁ χριστιανός ἀγαπᾷ καί σηκώνει μέ ὑπομονή γιά χάρη τοῦ Ἐσταυρωμένου του Κυρίου!...

Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς διώχνει τή λύπη

Εὐχάριστο εἶναι τό λιβάδι καί ὁ κῆπος, ἀλλά πολύ πίο εὐχάριστη εἶναι ἡ ἀνάγνωση τῶν θείων Γραφῶν. Γιατί ἐκεῖ ὑπάρχουν ἄνθη πού μαραίνονται, ἐνῶ ἐδῶ νοήματα πού πάντοτε εἶναι ἀκμαῖα. Ἐκεῖ ζέφυρος πού φυσάει, ἐνῶ ἐδῶ ἡ αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐκεῖ τα ἀγκάθια πού περιτειχίζουν, ἐνῶ ἐδῶ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ πού ἀσφαλίζει. Ἐκεῖ τζιτζίκια πού τραγουδοῦν, ἐνῶ ἐδῶ οἱ προφήτες πού κελαηδοῦν. Ἐκεῖ τέρψη ἀπό τήν ἐμφάνιση, ἐνῶ ἐδῶ ὠφέλεια ἀπό τήν ἀνάγνωση.

Ὁ κῆπος βρίσκεται σέ ἕναν τόπο, ἐνῶ οἱ Γραφές σέ ὅλα τα μέρη τῆς οἰκουμένης. Ὁ κῆ-

σαύ; [...] Ἐάν λοιπόν ἦταν πόρνος καί ἀδελφοκτόνος καί βέβηλος καί μισημένος, γιατί δέν ἀφανίζεται; γιατί δέν ἐξολοθρεύεται; γιατί δέν δέχεται ἀμέσως τήν κατάλληλη τιμωρία; Γιατί; Καλό εἶναι νά ποῦμε καί τήν αἰτία. Ἐάν ἐξολοθρευόταν, θά ἔχανε ὁ κόσμος μέγιστο καρπό δικαιοσύνης καί ἄκουε ποιόν. «Ὁ Ἡσαὺ γέννησε τόν Ραγουήλ, ὁ Ραγουήλ τόν Ζαρά, ὁ Ζαρά τόν Ἰώβ»(Γέν.36). Βλέπεις πόσο μεγάλο ἄνθος ὑπομονῆς θά ἐξαφανιζόταν, ἐάν ἐπενέβαινε ὁ Θεός καί τιμωροῦσε τή ρίζα;

Σ'ὅλα τα πράγματα λοιπόν ν'ἀποδέχεσαι αὐτή τή θεωρία. Γι'αὐτό δείχνει μακροθυμία πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους πού ἦταν βλάσφημοι ἀφάνταστα, γιά χάρη τῶν Ἐκκλησιῶν πού ἀνθοῦν τώρα στήν Αἴγυπτο, γιά χάρη τῶν μοναστηριῶν καί ἐκείνων πού προτίμησαν τόν ἀγγελικό βίο. Γιατί, ὅπως λένε οἱ γνῶστες τῶν κοινῶν νόμων καί ὅπως προστάζουν οἱ νόμοι τῶν Ρωμαίων, τήν ἔγκυο γυναίκα, ἂν κάποτε πέσει σέ παράπτωμα πού τιμωρεῖται μέ θάνατο, νά μή θανατώνεται προηγουμένως, προτοῦ γεννήσει αὐτό πού κυφορεῖ· καί πολύ σωστά· γιατί δέν ἔκριναν

Γιατί δέν τιμωρεί ο Θεός τούς άσεβείς;

Ο σκοπός του Θεού, πού δείχνει μακροθυμία για τούς άμαρτωλούς, είναι διπλός με στόχο τη σωτηρία· επιδιώκει τή σωτηρία αυτών άφου πρώτα μετανοήσουν, και έπιφυλάσσει τήν εύεργεσία για τούς απογόνους τους πού πρόκειται νά ζήσουν έναρετα. Και για νά έπαναλάβω τό λόγο, ο Θεός μακροθυμεί, ώστε και εκείνος πού άμαρτάνει νά μετανοήσει, και νά μή αποκλείσει τή σωτηρία των τέκνων τους. Γιατί, κι αν άκόμη αυτός πού άμαρτάνει δέν πρόκειται νά μετανοήσει, εύσπλαχνίζεται πολλές φορές τή ρίζα, για νά φυλάξει τούς καρπούς· πολλές φορές μάλιστα, όπως είπα προηγουμένως, μεταβάλλει και τήν ίδια τήν ρίζα· όταν όμως εκείνη περιπέσει σε πλήρη κακία, ο Θεός αναβάλλει προς ώφέλεια τήν τιμωρία, περιμένοντας τή σωτηρία εκείνων πού μετανοούν· και άκουε πώς. Ο πατέρας του Άβραάμ Θάρα ήταν προσκυνητής των ειδώλων, αλλά δέν τιμώρησε έδω τήν άσεβεία του και πολύ σωστά. Γιατί, εάν προλάβαινε ο Θεός και έκοβε τή ρίζα, από πού θά βλάσταινε ο τόσοσ μεγάλος καρπός τής πίστεως; Τί ύπάρχει πιο μοχθηρό από τον Ή-

πος ύποτάσσεται στις άνάγκες των καιρών, ένω οι Γραφές και μέσα στο χειμώνα και μέσα στο καλοκαίρι έχουν πολλά φύλλα και είναι γεμάτες καρπούς.

Άς προσέχουμε λοιπόν στην άνάγνωση των Γραφών, γιατί εάν προσέχεις στην Γραφή, σου ξεριζώνει τή λύπη, σου φυτεύει τήν εύχαρίστηση, άναιρεί τήν κακία, ριζώνει τήν άρετή, δέν αφήνει μέσα στην αναταραχή των πραγμάτων νά παθαίνεις όπως οι ναυτικοί στην τρικυμία. Η θάλασσα μαίνεται, αλλά έσύ πλέεις με γαλήνη, γιατί έχεις κυβερνήτη τήν άνάγνωση των Γραφών, επειδή αυτό τό σκοινί δέν τό σπάζει ή δοκιμασία των περιστάσεων.

Τότε για ποίο λόγο φοβόμαστε τό θάνατο;

Δέν είναι κακό, λοιπόν, τό νά πεθάνει κανείς. Τότε για ποίο λόγο φοβόμαστε τό θάνατο; Γιατί δέν μάς έχει κυριέψει ο έρωτας τής ούρανίας βασιλείας, γιατί δέν μάς έχει φλογίσει ο πόθος των μελλον-

τικῶν ἀγαθῶν. Ἄν εἶχε συμβεῖ αὐτό, ὅλα τα ἀγαθὰ τῆς γῆς θά τά περιφρονούσαμε.

Ὅποιος φοβᾶται πάντα τήν κόλαση, δέν θά φοβηθεῖ ποτέ τό θάνατο. Νά μήν ἔχετε, λοιπόν, τή σκέψη μικροῦ παιδιοῦ, ἀλλά τήν ἀκακία μικροῦ παιδιοῦ. Τά μικρά παιδιά φοβοῦνται τίς ἀγριωπές ἀλλ' ἀκίνδυνες μάσκες, δέν φοβοῦνται ὅμως τήν ἐπικίνδυνη φωτιά. Ἔτσι, ἄν τά κρατάει κανεῖς κοντά σ' ἓνα ἀναμμένο λυχνάρι, χωρίς νά τό σκεφτοῦν, ἀκουμπᾶνε τό χέρι τους στή φλόγα καί καίγονται.

Θέλετε νά σᾶς πῶ καί ἄλλη αἰτία, γιά τήν ὁποία φοβόμαστε τό θάνατο; Γιατί δεν ζοῦμε ἐνάρετη ζωή καί δέν ἔχουμε καθαρή συνείδηση. Ἀλλιῶς ὁ θάνατος δεν θά μᾶς τρομάζε. Ἀπόδειξέ μου ὅτι θά κληρονομήσω τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν καί σφάζε μέ τώρα κίολας. Θά σοῦ χρωστάω μάλιστα καί χάρη γιά τή σφαγή μου, ἀφοῦ θά μέ στείλεις γρήγορα σ' ἐκεῖνα τά ἀγαθὰ. Ἀλλά φοβᾶμαι νά πεθάνω ἄδικα, ἴσως θά μοῦ πεῖς.

Ὡστε ἤθελες νά πεθάνεις δίκαια; Καί ποιός εἶναι τόσο ταλαίπωρος, ποῦ, ἐνώ μπορεῖ νά πεθάνει ἄδικα, προτιμάει νά πεθάνει δίκαια;

Ἄν πρέπει νά φοβόμαστε θάνατο, πρέπει νά φοβόμαστε ἐκεῖνον ποῦ μᾶς βρίσκει δίκαια. Ὅποιος πεθαίνει ἄδικα, μοιάζει στούς ἀγίους. Γιατί οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς ποῦ εὐαρέστησαν τό Θεό, θανατώθηκαν ἄδικα. Καί πρῶτος ὁ Ἄβελ. Δέν δολοφονήθηκε γιατί ἔφταιζε στόν Κάιν, ἀλλά γιατί τίμησε τό Θεό. Καί ὁ Θεός παραχώρησε νά γίνει αὐτός ὁ φόνος γιατί ἀγαποῦσε τόν Ἄβελ ἢ γιατί τόν μισοῦσε; Ὅλοφάνερα γιατί τόν ἀγαποῦσε καί ἤθελε νά τοῦ προσφέρει πίο λαμπρό στεφάνι, λόγω τῆς ἄδικης σφαγῆς του.

Βλέπεις ποῦ δέν πρέπει νά φοβᾶσαι μήπως πεθάνεις ἄδικα, ἀλλά μήπως πεθάνεις φορτωμένος μέ ἁμαρτίες; Ὁ Ἄβελ πέθανε ἄδικα, μά ὁ Κάιν πέρασε τήν ὑπόλοιπη ζωή του ἔχοντας τήν κατάρα τοῦ Θεοῦ, στενάζοντας καί τρέμοντας ἀκατάπαυστα. Ποιός ἀπό τούς δύο ἦταν πίο μακάριος; Ἐκεῖνος ποῦ ἔπαψε νά ζεῖ μέσα στή ἀρετή ἢ αὐτός ποῦ ἔζησε μέσα στήν ἁμαρτία; Ἐκεῖνος ποῦ ἄδικα πέθανε ἢ αὐτός ποῦ δίκαια τιμωρήθηκε;

